

14 И който не прийме въасъ, нито послуша словеса та въши: като и злѣзнете и зъ дѣматъ, или и зъ онъи градъ, ѿтресете прахътъ ѿ нозе те ваши.

15 Истина ви дѣмамъ: по лѣгко ще да вѣде на землята Содомска и Гоморска въ днѧ съднишъ, нѣжели на онъзи градъ.

16 Въ тоа зъ въ проваѣдамъ като онъци профредъ вѣлицы ти: вѣдете прѣчее мѣди като змій ти, и прости дѣши като гжлжи.

17 И чвайтесе ѿ человѣци ти: Защото ще въ предадатъ на мучилища ти, и въ сокорища ти нѣхни ще въ бѣатъ.

18 И прѣдъ властеліны, и царове ще въ бодатъ заради мене, за свидѣтелство нимъ, и на гъзыци ти.

19 И когато въ предаватъ, не грижайтесе, какво или що ще да продѣмате, защото ще ви се даде въ онъи часъ що ще да продѣмате.

20 Защото, нѣщѣ да сте вѣе, щото ще дѣмате, но дѣхъ на-сѫтца въашегъ, който дѣма въ въасъ.

21 И братъ брата ще предаде на смърть и отецъ чадо то си: и ще станатъ чада ти на вражъ родите ти си, и ще ги оубиятъ.

22 И ще вѣдете ненави-

дими ѿ сїчки те заради мое то имѣ: но който претърпи до край, той ще да се спасѣ.

23 И когато въ гоната въ тоа градъ вѣгайтесе въ драгата. Защото истина ви гокоримъ: нещете да скърши ти градове ти Ісрайлеви, доклѣ дойде Сънъ чѣвѣскій.

24 Не є оученикъ надъ оучитела своего, нито слуга надъ господина своего.

25 Стига на оучениката да вѣде като оучителата си, и слуга та като господарата си: ако господарата на кѣща та нареќоха велзевъла, колкътъ пѣвче домуши ти нѣговы;

26 Не оубойтесе прѣчее ѿ тѣхъ: Защото нѣщо не є покорено, което не ще да се ѿкроше; и тайно, което не ще да вѣде оубило.

27 Това щото ви дѣмамъ въ темнина ти, каквѣте го оубидало и това щото чуете тайнши на оухъ то, проповѣдайте го на вѣрхата на кѣщи ти.

28 Не оубойтесе ѿ онъя, щото оубиватъ тѣло то, а дѣша та не можатъ да оукіятъ: но оубойтесе пѣвче ѿ оногово, който може и дѣша та и тѣло то да погуби въ геенна та.

29 Не продаватъ ли се дѣ